

نسخه چاپی/خبرآنلاین

تاریخ: سه شنبه 14 مهر 1394 - 16:01:40 کد مطلب: 465213

سرویس خبری: بین الملل < دیپلماسی

حسین موسویان: ایران و آمریکا با رعایت 7 اصل می توانند همکاری کنند/ تشریح دلایل بی اعتمادی به آمریکا

حسین موسویان دیپلمات ارشد سابق کشورمان و عضو اسبق تیم مذاکره کننده کشورمان با انتشار مقاله ای در هافینگتون پست به تشریح دلایل بی اعتمادی ایران به آمریکا پرداخته است.

ایران بر اساس تجربیات تاریخی و سیاست های منطقه ای آمریکا، نمی تواند به واشنگتن اعتماد کند و تا زمانی که هر دو طرف نتوانند این اختلافات و بی اعتمادی ها را حل و فصل کنند، بسیاری از مناقشات و بحران های منطقه ای نیز حل و فصل نخواهند شد.

به گزارش [پایگاه اینترنتی هافینگتون پست](#) حسین موسویان در این مقاله نوشته است باراک اوباما رئیس جمهور آمریکا در سخنرانی اش در مجمع عمومی سازمان ملل ایران را به استفاده از نیروهای نیابتی خشونت طلب برای دست یابی به اهدافش متهم کرد. وی ادعا کرد این موضوع باعث شده است درگیری های فرقه ای در منطقه تشدید شود.

حسن روحانی رئیس جمهور ایران نیز در سخنرانی اش در سازمان ملل در واکنش به این اظهارات اوباما، آنها را اتهامات بی اساس علیه ایران خواند و از آمریکا خواست سیاست های خطرناکش را برای حمایت از متحدان منطقه ای اش که تنها بذر تفرقه و افراط گرایی را می کارد، پایان دهد. اظهارنظرهای اوباما و روحانی مسائل گسترده تری را درباره مشکلات در روابط آمریکا و ایران برجسته کرد. در غرب، بسیاری از مفسران غالباً رهبران ایران را به گونه ای ترسیم می کنند که به شکل غیرمعقولانه ای درباره انگیزه های قدرت های خارجی به ویژه آمریکا بدبین هستند.

آنها غالباً این تصویر را از رهبران ایرانی ترسیم می کنند که آنها غیرمنطقی و ذاتاً خشونت طلبند. در حالی که اظهارات اوباما در مجمع عمومی سازمان این تفکر سیاه و سفید درباره ایران را به گونه ای دیگر نشان داد - دیگر مقامات عالی رتبه آمریکا در محکوم کردن ها و بی اعتمادی های خود نسبت به ایران به مراتب بی پروا تر و تندروتر بوده اند. به عنوان مثال ژنرال مایکل فلین رئیس سابق آژانس اطلاعات دفاعی آمریکا در مصاحبه ای در مارس 2015 ادعا کرد ایران و افراط گرایان اسلام رادیکالی با آمریکا مخالفند و آن هم به یک علت ساده است که آنها شیوه زندگی ما را دوست ندارند. این جهان بینی بسیار ساده نه تنها نشان می دهد که درکل واقعیت های نظام سیاسی، بخش اعظم سیاست خارجی و جامعه ایران نادیده گرفته شده است بلکه هر گونه فضا و زمینه را برای آشتی میان ایران و آمریکا از بین می برد.

در کل چگونه می توان با دشمنی مذاکره کرد که باورهای اصلی آن با هویت اساسی شما مخالف است؟ این که دیدگاه ایران درباره سیاست منطقه ای آمریکا چگونه است، هم موضوع بسیار پیچیده ای است و هم بر اساس تجربیات تاریخی اش شکل گرفته است. برای سیاست گذاران آمریکایی که قصد دارند سیاست های منطقی تری در منطقه

داشته باشند، درک جایگاه ایران اهمیت بسیار زیادی دارد. تکیه بر توهمات درباره سیاست ها و اهداف ایران- این موضوع درباره سیاست های آمریکا نیز صادق است- به سیاست گذاری های درست کمک نمی کند. در صدر فهرست بی اعتمادی های رهبران ایران نسبت به سیاست آمریکا در خاورمیانه حمایت همه جانبه واشنگتن از اسرائیل قرار دارد. در حالی که همواره کارشناسان آمریکایی اقدامات و عملکرد دولت های سوریه و عراق را عامل شکل گیری گروه های افراطی نظیر داعش می دانند، اما به ندرت درباره مناقشه میان اسرائیل و فلسطینی ها چنین برداشتی دارند. نحوه برخورد اسرائیلی ها با فلسطینی ها یکی از عوامل اصلی و ریشه ای شکل گیری اکثر افراط گرایی های ضد آمریکایی در منطقه و در جهان اسلام- از جمله در ایران- است.

سیاستگذاران ایرانی معتقدند حمایت های آمریکا از اسرائیل یکی از دلایل اصلی ادامه بی عدالتی ها علیه فلسطینی ها در طی سالهای گذشته است. مداخلات نظامی آمریکا در منطقه در نیم قرن گذشته نیز تاثیر مشابه حمایتش از اسرائیل در شکل گیری گروه های افراطی دارد.

آمریکا در گذشته دیکتاتورهای بسیاری از جمله شاه ایران و حسنی مبارک رئیس جمهور سابق مصر و اکنون بسیاری دیگر از حکام دیکتاتور حمایت کرده است. متحدان کنونی آمریکا در منطقه با سرکوب شدید اعتراضات داخلی در نتیجه شکل گیری انقلاب های بهار عربی، نقش مهمی در شکل گیری و قدرت گرفتن افراط گرایی و تروریسم داشته اند.

رهبران ایرانی معتقدند بی تفاوتی آمریکا نسبت به ادامه استبداد در منطقه در راستای پیشبرد هدف اصلی منطقه ای آن برای کنترل منابع طبیعی به ویژه نفت و گاز این منطقه است. تجربه آنها درباره نقش آمریکا و انگلیس در تحریک کودتای 1953 علیه دولت دموکراتیک و منتخب نخست وزیر مصدق- که صنعت نفت ایران را ملی کرد- به خوبی این دیدگاه آنها را درباره سیاست منطقه ای آمریکا توضیح می دهد. حملات و مداخله های نظامی در عراق و لیبی نیز این دیدگاه را تقویت کرده است- سیاست های آمریکا و متحدان منطقه ای اش با استفاده از میلیاردها دلار کمک نظامی به افزایش نظامی گری در کشورهای حوزه خلیج فارس منجر شده است.

سیاستگذاران ایرانی همواره به سرعت و بسیار شدید به نشانه های آشکار نفاق و استانداردهای دوگانه آمریکا اعتراض کرده اند. آمریکا همیشه از حمایت از دموکراسی سخن می گوید و در عین حال همواره از دیکتاتورها حمایت می کند؛ آمریکا همیشه از منع اشاعه سلاح های هسته ای سخن می گوید، اما هیچ گاه چیزی درباره زرادخانه هسته ای اسرائیل نمی گوید و فعالانه جلوی همه تلاش ها برای ایجاد منطقه عاری از سلاح های هسته ای در خاورمیانه را می گیرد؛ آمریکا همچنین یک تریلیون دلار برای به روز کردن زرادخانه و تاسیسات هسته ای خود اختصاص داده است؛ آمریکا همیشه علیه استفاده از سلاح های کشتار جمعی سخن می گوید، اما صدام حسین رئیس جمهور سابق عراق را به خاطر استفاده از سلاح های شیمیایی علیه ایرانی ها در جریان جنگ هشت ساله ایران و عراق محکوم نکرد؛ در نهایت آمریکا با تروریست ها می جنگد و همزمان از آنها - به طور مستقیم و غیرمستقیم به عنوان مثال در سوریه- حمایت می کند.

رهبران ایرانی زمانی که درباره بی اعتمادی خود به آمریکایی ها سخن می گویند به همه این موارد و موارد دیگر اشاره می کنند. به طور خلاصه، همانند بسیاری از دانشگاهیان در آمریکا، سیاستگذاران ایران معتقدند چند دهه است که آمریکا رویکردی کاملا نادرست درباره خاورمیانه اتخاذ و آن را دنبال کرده است. با وجود نارضایتی های بسیار ایرانی ها از سیاست های آمریکا، تنها زمانی ایران و آمریکا می توانند با یکدیگر ارتباط برقرار کنند که درک درستی از اختلافات- نارضایتی از سیاست های طرف مقابل- و جهان بینی یکدیگر پیدا کنند. همکاری ایران و آمریکا یکی از ملزومات اصلی برای حل بسیاری از بحران های خاورمیانه است.

از طریق رعایت هفت اصل، آمریکا و ایران می توانند برای حل درگیری های منطقه به ویژه سوریه، یمن و بحرین همکاری کنند.

این هفت اصل عبارتند از:

1. حفظ تمامیت ارضی همه این کشورها
2. احترام به حاکمیت اکثریت از طریق اجرای نظام تقسیم قدرت که حقوق اقلیت ها در آن تضمین شده باشد.

3. برگزاری انتخابات آزاد با نظارت سازمان ملل
4. مذاکرات جامع میان پنج قدرت بزرگ دنیا با پنج قدرت منطقه ای (ایران، ترکیه، مصر، عربستان سعودی و عراق)
5. مبارزه با تروریسم و از بین بردن عوامل ریشه ای شکل گیری آن بدون هیچ تبعیضی
6. ایجاد نظام همکاری منطقه ای متشکل از ایران، عراق و کشورهای عضو شورای همکاری خلیج (فارس)
7. ایجاد منطقه عاری از سلاح های هسته ای در خاورمیانه از طریق اجرای اقدامات توافق شده میان ایران و دیگر کشورهای منطقه ای و قدرت های دنیا.

4949

<http://www.khabaronline.ir/detail/465213>

لینک مطلب: